

Kulsoom Hashimi skulle gärna sjunga på någon mer cd, om rösten håller.

"Om rösten

Det börjar rörigt. För hon kommer med bil. Till utanför moskén där vi stämt träff. Kulsoom Hashimi – i egen bil. Ensam kvinna i egen bil! Och hon kör bilen själv, mitt inne i Kabul – en afghansk kvinna som kör bil!

– Afghanska män har tre ögon, ett två tre... skrattar hon och pekar på sina båda ögon och sin mun, som hon gör förvånat liten och rund. Det är så afghanska män ser ut när de ser henne bakom ratten.

– Fast under det senaste året har vi blivit allt fler kvinnliga bilister i Kabul. Det är en snabb förändring. Jump in!

Det gör jag, i framsätet bredvid henne, en västerländsk man och vi blir

håller skulle jag gärna sjunga mer”

genast omringade av treögda män. Men Kulsoom Hashimi lägger snabbt in backen, sedan ettan och en rivstart. Vi lämnar dem i ett moln av damm.

I den mån hon är känd i Afghanistan, så är det i egenskap av kvinnlig bilist och inte som sångerska. För hon sjunger inte annat än för sin brorson, vaggvisor. Förutom insatsen hon gjorde på cd:n *Lullabies from the Axis of Evil*, som inte säljer i Afghanistan, för den har aldrig blivit marknadsförd här.

– Jo, jag skulle gärna sjunga på någon mer cd, om min röst håller för det? Jag är ju ingen sångerska. Men jag skulle inte tveka en sekund om det vore för något liknande projekt. Gärna något som kan få oss i Afghanistan att känna ansvar för vårt eget samhälle. Något sådant vill jag göra!

Hon är 25 år, singel, och jobbar som ekonomiassistent på schweiziska ambassaden. Varje morgon går hon upp klockan fem för hinna sätta sig på skolbänken klockan sex.

Om ett par år är hon färdig, tar Acca-examen, ett internationellt erkänt bokförardiplom, som öppnar dörrar även utanför Afghanistan. Sedan jobbar hon på ambassaden från åtta till halv fyra, in i bilen och iväg till Kabuls universitet där hon läser engelsk litteratur till fram på kvällen. Då kör hon hem och gör läxorna. Hon vet vad hon vill.

– I framtiden vill jag flytta utomlands för att få mer frihet. Helst Kanada. Jag har en kusin i Toronto.

Frihet att röra sig fritt, att jogga, spela volleyboll, badminton, bara att

kunna vara ute och gå långa sträckor. Det saknar hon i Kabul.

– Det finns nästan ingenstans att promenera. Det är farligt för kvinnor tidigt på mornarna och kvällarna, och om man då jobbar på dagarna... och det är dammig, avgaser, finns knappt ens trottoarer.

Vad Kulsoom Hashimi inte visste är hur många som hör henne sjunga vaggvisan *Lalo lalo* runt om i världen. Det är så man nynnar på dari till barn som ska somna.

Lullabies from the Axis of Evil har sålt i bortåt 30 000 ex i Europa, Sydamerika, Australien, Japan, Korea, Hong Kong, över hela USA. Och den fortsätter sälja, mer och mer.

Kanske George Bush också köpt den? ■